

Den 19. juni 2008 kl. blev retten i Næstved sat på dommerkonotoret af

Dommer

Retsmødet var offentligt.

SS 2116/08

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr. (Født 1973)

Ingen var mødt.

Der blev fremlagt breve af 27. maj 2008 fra forsvareren advokat Casper Andreassen og af 2. juni 2008 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Forsvareren har anmodet retten om at tage stilling til lovligheden af den brev- og besøgskontrol, som politiet iværksatte efter varetægtsfængslingen af **Tiltalte** i grundlovsforhøret den 26. maj 2008. Forsvareren har henvist til, at der ikke var hjemmel til brev- og besøgskontrollen i retsplejelovens § 770, stk. 1, fordi **Tiltalte** alene blev fængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2.

Politiet kærede den 27. maj 2008 kendelsen afsagt i grundlovsforhøret den 26. maj 2008 med påstand om varetægtsfængsling tillige i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3. Brev- og besøgskontrollen blev iværksat allerede den 26. maj 2008 kl. 17.00, fordi formålet efter politiets opfattelse ellers ville være blevet forspildt.

Politiet har oplyst, at brev- og besøgskontrollen blev ophævet den 29. maj 2008, efter at landsretten havde stadfæstet afgørelsen om, at der ikke var grundlag for varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Parterne har erklæret sig enige i, at retten træffer afgørelse om spørgsmålet på det foreliggende skriftlige grundlag.

Der blev afsagt sålydende

Kendelse

Der foreligger ikke oplysninger om nogen brevkontrol, der går ud over den brevkontrol, der uanset fængslingsgrunden har hjemmel i retsplejelovens § 772, stk. 1.

Da **Tiltalte** alene var varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, kunne øjemedet ikke begrunde iværksættelse af besøgskontrol, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1.

Thi bestemmes:

Politiet var ikke berettiget til forlange besøgskontrol af **Tiltalte** fra den 26. maj 2007 til den 29. maj 2007.

Der blev endvidere fremlagt brev af 27. maj 2008 fra forsvareren, der har anmodet om ophævelse af rejseforbeholdet, jf. retsplejelovens § 741, stk. 1, jf. § 334, stk. 3.

Retten fandt, at der ikke var grundlag for at ophæve rejseforbeholdet, hverken under hensyn til sagens karakter, advokatens tidligere opgaver som forsvarer for sigtede eller de omkostningsmæssige konsekvenser af rejseforbeholdet.

Retten bemærkede, at rejsetid og transportudgifter i forbindelse med arrestbesøg ikke er omfattet af rejseforbeholdet og derfor efter de sædvanlige retningslinier vil blive dækket af det vederlag, der skal betales af statskassen, jf. retsplejelovens § 741, stk.1.

Sagen udsat.

Retten hævet.

Dommer